

Karta przedmiotu

Nazwa i kod przedmiotu	Zaburzenia komunikacji u osób z uszkodzeniem narządu słuchu - wykład (Wykład), PG_00150684						
Kierunek studiów	Logopedia (P)						
Data rozpoczęcia studiów	październik 2024 r.	Rok akademicki realizacji przedmiotu			2026/2027		
Poziom kształcenia	jednolite magisterskie	Grupa zajęć			Grupa zajęć obowiązkowych z zakresu kierunku studiów Grupa zajęć powiązanych z praktycznym przygotowaniem zawodowym - profil praktyczny		
Forma studiów	stacjonarne	Sposób realizacji			na uczelni		
Rok studiów	3	Język wykładowy			polski		
Semestr studiów	5	Liczba punktów ECTS			2.0		
Profil kształcenia	praktyczny	Forma zaliczenia			egzamin		
Jednostka prowadząca	Wydział Filologiczny -> Instytut Logopedii						
Imię i nazwisko wykładowcy (wykładowców)	Odpowiedzialny za przedmiot		dr Barbara Kamińska				
	Prowadzący zajęcia z przedmiotu						
Formy zajęć	Forma zajęć	Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Projekt	Seminarium	RAZEM
	Liczba godzin zajęć	15.0	0.0	0.0	0.0	0.0	15
	W tym liczba godzin zajęć na odległość: 0.0						
Aktywność studenta i liczba godzin pracy	Aktywność studenta	Udział w zajęciach dydaktycznych, objętych planem studiów		Udział w konsultacjach		Praca własna studenta	RAZEM
	Liczba godzin pracy studenta	15		1.0		34.0	50
Cel przedmiotu	Zapoznanie słuchaczy z charakterystyką zaburzeń i sposobami komunikowania się osób z wadą słuchu i niesłyszących (język migowy, system językowo- migowy, daktylografia, metody audytywno-werbalne, komunikacja totalna, fonogesty, kształtowanie systemu językowego przez naukę czytania) oraz metodami ich nauczania.						

Efekty uczenia się przedmiotu	Efekt kierunkowy	Efekt z przedmiotu	Sposób weryfikacji i oceny efektu
	[LOGJ5_U04] Potrafi samodzielnie zdiagnozować zaburzenia rozwoju mowy, problemy językowe, zaburzenia mowy, zaburzenia czytania i pisania oraz trudności w przyjmowaniu pokarmu, wskazać ich etiologię oraz zaprogramować działania profilaktyczne i terapię logopedyczną odpowiednio do danego zaburzenia, także w przypadku skomplikowanych zaburzeń medycznych, w tym neurologicznych.	Umie zidentyfikować trudności komunikacyjne osób z wadą słuchu lub niesłyszących wynikające z małej efektywności terapii logopedycznej, nie wspieranej pracą najbliższego środowiska.	[SU1] wypowiedź ustna/rozmowa/diskusja
	[LOGJ5_U06] Posiada pogłębione umiejętności w zakresie identyfikowania uwarunkowań biomedycznych i psychicznych problemów językowych oraz dysfagii u pacjenta, potrafi dokonać analizy i interpretacji informacji zebranych ze źródeł medycznych i psychologicznych oraz wykorzystując terminologię medyczną, wyjaśnić złożone problemy logopedyczne.	Posiada pogłębione umiejętności w zakresie identyfikowania na podstawie zebranych informacji uwarunkowań trudności językowych i komunikacyjnych pacjentów z zaburzeniami słuchu lub niesłyszących. Umie wyjaśnić rodzicom dziecka oraz innym specjalistom, zaangażowanym w diagnozę i terapię pacjenta z wadą słuchu lub niesłyszącego.	[SU1] wypowiedź ustna/rozmowa/diskusja
	[LOGJ5_K06] Potrafi samodzielnie i krytycznie uzupełniać wiedzę i umiejętności z zakresu medycyny, nauk społecznych oraz dziedzin użytecznych dla logopedy.	Rozumie potrzebę doskonalenia, także samodzielnego swoich umiejętności zawodowych i poszerzać je o wymiar interdyscyplinarny.	[SK1] wypowiedź ustna/rozmowa/diskusja
	[LOGJ5_W06] Ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę pozwalającą na zaprogramowanie terapii logopedycznej dzieci ze sprzężonymi problemami rozwojowymi o złożonej etiologii (deficyty poznawcze, sensoryczne oraz uszkodzenia neurologiczne).	Ma pogłębioną wiedzę o potrzebach pacjentów niesłyszących i niedosłyszących w zakresie kształtowania i doskonalenia ich umiejętności komunikacyjnych.	[SW1] wypowiedź ustna/rozmowa/diskusja
	[LOGJ5_W25] W stopniu pogłębionym rozumie problematykę zaburzeń języka i mowy, ich uwarunkowania, klasyfikowanie, diagnozowanie i metody terapii, a także zależności między dwujęzycznością a zaburzeniami mowy.	Wie, jakie zaburzenia kompetencji językowej i komunikacyjnej mogą powodować określone zaburzenia słuchu.	[SW4] test/egzamin - ustny lub pisemny [SW1] wypowiedź ustna/rozmowa/diskusja
	[LOGJ5_W05] Posiada wiedzę pozwalającą na samodzielne zdiagnozowanie zaburzeń rozwoju mowy i języka oraz zaburzeń w przyjmowaniu pokarmu u dzieci w przypadku skomplikowanych zaburzeń neurologicznych i wad genetycznych oraz sprzężonych problemów rozwojowych, w tym deficytów sensorycznych i poznawczych.	Zna charakterystykę zaburzeń komunikacji u osób z wadami słuchu i niesłyszących i umie je zdiagnozować.	[SW4] test/egzamin - ustny lub pisemny [SW1] wypowiedź ustna/rozmowa/diskusja
Treści przedmiotu	Język migowy i system językowo-migowy. Daktylografia jako element współczesnego języka migowego. Metoda audytywno-werbalna. Budowanie systemu językowego poprzez naukę czytania. Nauczanie systemu językowego dzieci prelingwalnie ogłuchłych. Wczesna nauka czytania w świetle badań naukowych. Fonogesty jako element wspomagający komunikację z dziećmi z wadą słuchu. Kształtowanie sprawności sytuacyjnej i pragmatycznej. Kształtowanie kompetencji kulturowej. Kształtowanie sprawności systemowej.		
Wymagania wstępne i dodatkowe	Bez wymagań wstępnych		
Sposoby i kryteria oceniania osiągniętych efektów uczenia się	Sposób oceniania (składowe)	Próg zaliczeniowy	Składowa oceny końcowej
	zaliczenie kolokwium	51.0%	50.0%
	aktywna obecność na wykładach	80.0%	50.0%

Zalecana lista lektur	Podstawowa lista lektur	<p>Bouvet D., 1996, Mowa dziecka. Wychowanie dwujęzyczne dziecka niesłyszącego, Warszawa.</p> <p>Cieszyńska J., 2000, Od słowa przeczytanego do wypowiedzianego. Droga nabywania systemu językowego przez dzieci niesłyszące w wieku poniemowlęcym i przedszkolnym, Kraków.</p> <p>Csanyi Y., 1994, Słuchowo-werbalne wychowanie dzieci z uszkodzonym narządem słuchu. Model węgierski, Warszawa.</p> <p>Góralówna M., 1994, Czynniki decydujące o rozwoju językowym dziecka z uszkodzonym słuchem, [w:] Głuchota a język, S. Grabias (red.), seria Komunikacja językowa i jej zaburzenia, t. 7, Lublin.</p> <p>Grabias S., 1994 c, Język w nauczaniu niesłyszących. Zasady programowania systemu komunikacyjnego, [w:] S. Grabias (red.), Głuchota a język, seria Komunikacja językowa i jej zaburzenia t. 7, Lublin.</p> <p>Krakowiak K., Panasiuk M., 1992, Umiejętności komunikacyjne dziecka z uszkodzonym słuchem, [w:] seria Komunikacja językowa i jej zaburzenia t.3, Lublin.</p> <p>Krakowiak K., 1995, Fonogesty jako narzędzie formowania języka dzieci z uszkodzonym słuchem, [w:] seria Komunikacja językowa i jej zaburzenia t.9, Lublin.</p> <p>Kurkowski Z. M., 1996, Mowa dzieci sześciolletnich z uszkodzonym narządem słuchu, Lublin.</p> <p>Loewe A., 1981, Mamo naucz mnie rozumieć, Warszawa.</p> <p>Loewe A., 1995, Wychowanie słuchowe. Historia metody możliwości, Warszawa.</p> <p>Loewe A., 1999 a, Każde dziecko może nauczyć się słyszeć i mówić, Poznań.</p> <p>Szczepankowski B., Rona M. (1994). Szkolny słownik języka migowego. Bydgoszcz, Vinea.</p> <p>Szczepankowski B. (1999). Niesłyszący głusi głuchoniemi. Wyrównywanie szans. Warszawa, WSiP, s.146-153.</p> <p>Szczepankowski B. (2001). Język migany w szkole - 1. Warszawa, WSiP, s.16-83.</p>
	Uzupełniająca lista lektur	<p>Brzezińska A., Czuba T., 1995, Dziecko w zabawie i świecie języka, Poznań.</p> <p>Grabias S., 1994 b, Logopedyczna klasyfikacja zaburzeń mowy, Audiofonologia t. VI.</p> <p>Lenneberg E. H., 1980, Język w kontekście rozwoju i dojrzewania, [w:] Shugar G., Smoczyńska M., (red.), Badania nad rozwojem mowy dziecka, Warszawa.</p> <p>Loewe A., 1990, Wybór pism, Warszawa Szczecin.</p>
	Adresy eZasobów	Adresy na platformie eNauczanie:
Przykładowe zagadnienia/ przykładowe pytania/ realizowane zadania		
Praktyki zawodowe w ramach przedmiotu	Nie dotyczy	

Dokument wygenerowany elektronicznie. Nie wymaga pieczęci ani podpisu.